

Сучасні технології в освіті – це професійно орієнтоване навчання іноземної мови, проектна робота в навчанні, застосування інформаційних та телекомунікаційних технологій, робота з навчальними посібниками, програмами з іноземної мови (система мультимедіа) дистанційну технологію в навчанні іноземної мови, використання інтернет ресурсів, навчання іноземної мови в комп'ютерному середовищі (форуми, блоги, електронна пошта). Ефективність застосування новітніх методів залежить від того, чи підібрані вони відповідно до тих завдань, які можуть успішно розв'язуватися з їх допомогою. Також потрібно цілеспрямовувати діяльність учнів та підвищувати інтерес до занять значною мірою, поглибити мовленнєву практику кожного учня на уроці.

Застосування новітніх технологій – досить ефективний та доцільний засіб у навчанні учнів іноземної мови, спрямований на розвиток різних здібностей учнів. Методи навчання іноземних мов, які ґрунтуються на гуманістичному підході, допомагають розкрити творчий потенціал учнів і сприяють розвитку та самовдосконаленню навчально-комунікативного процесу, формуванню майбутніх свідомих патріотів своєї країни, толерантних громадян світу.

Список використаних джерел:

1. Волкова Н. П. Педагогіка: навч. посіб. Київ: Академвидав. 2007. 616с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Київ: Академвидав, 2004. 352 с.
3. Кузьмінський А.І., Омелянко В.Л. Педагогіка: Підручник. Київ: Знання Прес, 2008. 447 с.
4. Ніколаєва С.Ю. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. Київ: Ленвіт, 2003. 273с.

УДК 378:004

РОМАН РУСЛАНОВИЧ ОРЛОВ

курсант 2 курсу факультету № 4 Харківського національного університету внутрішніх справ

ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ ОНИЩЕНКО

кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій та кібербезпеки факультету № 4 Харківського національного університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НІП УКРАЇНИ

Зміни, що відбуваються в даний момент в країні та безпосередньо діяльності органів внутрішніх справ обумовлюють необхідність реформування даної структури та підвищення вимог до професійних і особистісних якостей співробітників, їхньої спеціальної та психологічної підготовленості до служби, пов'язаної з ризиком, високими фізичними та

психічними перевантаженнями, можливим виникненням ситуацій екстремальності і напруженості, що негативно впливають на поведінкові реакції працівників та їх емоційний стан.

Разом з тим діяльність поліцейських нерідко викликає серйозні претензії з боку суспільства, у зв'язку з чим співробітникам необхідно не тільки підвищувати свій професійний рівень, а й формувати морально-психологічну стійкість, психологічну готовність та правову культуру. В сучасних умовах ефективна діяльність працівників органів внутрішніх справ значною мірою залежить не тільки від укомплектованості правоохоронних органів фахівцями, а й від того, наскільки співробітникам, особливо молодим, вдається адаптуватися до нових соціальних і професійних умов роботи. Тому ефективність діяльності правоохоронних органів визначається, в першу чергу, станом потенціалу.

Підготовка кадрів для інформаційно-аналітичних підрозділів Національної поліції України має базуватися на таких принципах:

- інноваційність, що полягає в розробці і впровадженні прогресивних наукових технологій на етапі підготовки та практичної діяльності;
- практична спрямованість, що означає підпорядкованість кадрової політики цілям, завданням та інтересам інформаційно-аналітичної діяльності поліції;
- гуманізм, що базується на поєднанні методів соціальної та професійної мобілізації співробітників з їх громадськими, культурними потребами та інтересами, оновленні та гармонізації методів морального і матеріального стимулювання діяльності.

Пріоритетними завданнями в області роботи з кадрами є:

- забезпечення якості кадрового складу за рахунок комплектування МВС висококваліфікованими фахівцями, які відповідають державним вимогам і громадським очікуванням;
- оновлення кадрового складу і забезпечення передачі досвіду службової діяльності за допомогою якісного відбору громадян на службу в поліцію, оптимальної розстановки особового складу на посадах з урахуванням професійної кваліфікації, особистісних якостей і здібностей.

У підготовці співробітників інформаційно-аналітичних підрозділів залишаються системні проблеми:

- відсутність цілісної інформаційної інфраструктури;
- недостатній розвиток інформаційного забезпечення, що полягає в нестачі технічних засобів і програмного забезпечення;
- підготовка переважно спрямована на інформаційну роботу (полягає тільки в зборі інформації, а процес аналізу майже відсутній);
- ігнорується необхідність набуття фахівцями навичок прогнозно-діагностичного, аналітичного та комунікаційного характеру;
- потребує вдосконалення система підвищення кваліфікації.

На жаль, можна констатувати, що жоден український заклад вищої освіти зі спеціалізованими умовами навчання не здійснює підготовку фахівців-

аналітиків безпосередньо для інформаційно-аналітичних підрозділів Національної поліції України. Отже, пріоритетним завданням реформування системи вищої освіти є збільшення її мобільності та гнучкості, що проявлятиметься у здатності оперативно реагувати на потреби практичних підрозділів Національної поліції у кадрах, підготовлених за певними спеціальностями.

Під час формування кваліфікаційних вимог до підготовки працівників інформаційно-аналітичних підрозділів слід передбачити необхідність наявності в них не тільки навичок роботи з комп'ютерною технікою та спеціалізованим програмним забезпеченням, а й ґрунтовних знань з оперативно-розшукової діяльності. Зважаючи на транснаціональний характер аналітичної роботи, специфіку інформаційного середовища мережі Інтернет та, як правило, англійськомовний інтерфейс спеціалізованого програмного забезпечення, фахівці-аналітики повинні володіти іноземними мовами, передусім англійською.

УДК 351.746.1:62137

АННА СЕРГІЇВНА БУРЯК

курсант 2 курсу факультету підготовки фахівців досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

СВГЕНІЯ ВОЛОДИМИРІВНА СТРЮК

старший викладач кафедри українознавства та іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

METHODS OF APPLICATION NO-PILOT AVIATION COMPLEXES

Military conflicts of the late XX - beginning of XXI centuries characterized by the use of a large number of new weapons, which allowed the warring parties to distance themselves as much as possible from the posse-day collision with each other. One of the newest examples of weapons on the battlefield was the non-pilot aviation complexes, which during military conflicts proved their ability to perform much more effectively than manned aircraft, conduct aerial reconnaissance and perform other combat support tasks, as well as to strike the enemy.

Now, there is a large body of literature on how to use no-pilot aviation in armed conflicts of the last ten years. In the first stage, the main tasks that were solved with their help were the identification of goals, the evaluation of the results of air strikes; joint operations with manned aircraft and ground units.

Also, noteworthy is that these aircraft are also used to provide information support for hostilities, which has become a crucial solution in providing troop deployment information services using broadband wireless access called High Altitude Platform Station (HAPS).

Consider the main types. The simplest solution is to use airships of different technical designs. At present, the use of modern technologies has allowed raising to a new level the creation and operation of balloons as vehicles. After that, it